

Udenrigsministeriet

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
http://www.um.dk

Bilag	Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
-	2018-32677	Fiskeriafdelingen	6. december 2018

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande

KOM (2018) 732

1. Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande uden for Østersøen (forslaget om fiskerimuligheder). Forslaget omfatter dels EU-bestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande og dels autonome bestande, som EU får adgang til. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC¹ for 2019 og fordele EU's rådighedsmængder til medlemsstaterne (kvoter) for fiskeriet i 2019.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2018) 732 af 7. november 2018 fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande. Forslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 8. november 2019.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

¹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

3. Formål og indhold

Forslaget omfatter dels EU-fiskebestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande, og dels autonome bestande, som EU får adgang til at fiske. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC for 2019 og fordele EU's rådighedsmængder til medlemsstaterne.

Forslaget bygger på den videnskabelige rådgivning om fiskerimulighederne udarbejdet af Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) under hensyntagen til principperne for TAC-fastsættelse, som fremgår af Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2019 (Kommissionens politikerklæring - KOM (2018) 452).

Det fremgår af Kommissionens politikerklæring, at fiskerimulighederne for 2019 vil blive fastsat i henhold til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, særligt målsætningen om at nå et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY), jf. grundforordningen 1380/2013.

Er der fastsat en flerårig plan for en bestand, vil denne blive fulgt i Kommissionens forslag til TAC/kvoter. De flerårige planer definerer Fmsy-intervaller for fiskeridødelighed for visse bestande, og giver derfor en vis grad af fleksibilitet, der indebærer, at der kan tages højde for indbyrdes afhængighed inden for arter eller blandede fiskerier som fastsat i de flerårige planer. I tilfælde hvor en plan er blevet uanvendelig, for eksempel som følge af ændringer i MSY-målsætningen, vil Kommissionen foreslå TAC/kvoter med udgangspunkt i MSY.

For bestande, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning, vil TAC/kvoter blive foreslået på basis af den foreliggende videnskabelige rådgivning og uden at gå på kompromis med bevaringsbehovet for bestandene.

Hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, vil Kommissionen anvende forsigtighedsprincippet på en systematisk, foruddefineret og gennemsigtig måde.

Landingsforpligtelsen for en række demersale fiskerier i Nordsøen, Skagerrak, Kattegat, de nordvestlige og de sydvestlige farvande er allerede blevet indført. I 2019 træder landingsforpligtelsen med enkelte undtagelser i kraft for alle bestande.

Når landingsforpligtelsen for en fiskebestand indføres, skal fiskerimulighederne fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at

afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne. Der er ligeledes indført fleksibilitetsmekanismer, som kan indgå i forvaltningen af bestande. Dette omfatter år-til-år-fleksibilitet, arts-fleksibilitet, de minimis-undtagelser og undtagelser baseret på høj overlevelse. Kommissionen vil tage disse mekanismer i betragtning ved fastsættelsen af TAC for de enkelte bestande.

ICES har rådgivet om ingen fangster for fem bestande bl.a. vest for Skotland og i det Keltiske Hav. TAC for en række af disse bestande har i en årrække været sat til nul. For at imødegå at sådanne nul-TAC'er kan komme til at indebære at der er behov for at indføre store begrænsninger i andre fiskerier, da arterne indgår som uundgåelige bifangster i andet fiskeri (såkaldte "choke species"), foreslår Kommissionen at indføre ufordelte bifangstkvoter for disse bestande.

For en lang række bestande indgår der endnu ikke konkrete forslag til TAC for 2019. Det skyldes dels, at man afventer resultater af bilaterale forhandlinger med en række tredjelande og internationale forhandlinger, jf. nedenfor, og sent fremlagt rådgivning. Endelig er nogle tal udeladt på nuværende tidspunkt som følge af yderligere forhandlinger/overvejelser.

Aftaler med tredjelande

Forslaget implementerer de fiskeriaftaler, som EU indgår for 2019 med en række tredjelande for så vidt angår fiskerimuligheder, herunder Norge, Færøerne og Grønland. Forslaget fordeler desuden de kvoter, som vedtages blandt andet på årsmøderne i NEAFC (Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav), NAFO (Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav), ICCAT (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet), IATTC (Den Inter-Amerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk) og CCAMLR (Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis) m.fl. Endelig fordeles de kvoter, der aftales i kyststatsforhandlinger om makrel, atlanto-skandisk sild og blåhvilling.

EU-Norge

Aftalerne mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af de 7 fælles bestande i Nordsøen (torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel) og Skagerrak (torsk, kuller, hvilling, rødspætte, rejer, sild og brisling). EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle.

I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen så som brisling, sperling, havtaske, lange, jomfruhummer, rejer

og ”andre arter”, samt blåhvilling i alle farvande og arktisk torsk, sej og kuller, rødfisk i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor også de multilaterale kyststatsforhandlinger mellem EU, Norge, Island og Færøerne m.fl. om forvaltningen af blåhvilling, sild (atlanto-skandisk) og makrel.

Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, mørksej, rejer og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske, lange og ”andre arter” i norsk farvand, hvor Danmark har hovedparten af EU’s kvote.

Konsultationer mellem EU og Norge har fundet sted den 26.-30. november 2018 i Bergen. Endnu en forhandlingsrunde er aftalt til at finde sted den 5.-7. december i London.

Oversigt over den biologiske rådgivning om de fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2018 og den danske kvoteandel:

	ICES' rådgivning	TAC i 2018	DK andel af EU's kvote
Torsk i Nordsøen, Skagerrak og østlige engelske kanal (7d)	Fangstrådgivning 28.204 tons (-47% i forhold til rådgivning for 2018). MSY rådgivning. Den estimerede gydebiomasse (SSB) er blevet skaleret ned som følge af oplysninger fra de videnskabelige togter. Samtidigt er den estimerede fiskeridødelighed (F) opskaleret. Bestanden er steget fra et historisk lavt niveau i 2006, men vurderes efter de nye oplysninger at være under MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) er faldet siden 2000 men vurderes stadig at være over Fmsy.	43.156 tons i Nordsøen, 7.995 tons i Skagerrak og 1.733 tons i østlige engelske kanal	20 % i Nordsøen og 83 % i Skagerrak
Kuller i Nordsøen, Skagerrak og vest for Skotland (6a)	Fangstrådgivning 33.956 tons (-31% i forhold til rådgivning for 2018). MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) har fluktueret meget gennem årene og vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	41.767 tons i Nordsøen, 2.569 tons i Skagerrak og 4.654 tons i 5b og 6a	7 % i Nordsøen og 84 % i Skagerrak
Mørksej i Nordsøen og Skagerrak / Kattegat og vest for Skotland (6)	Fangstrådgivning 139.978 tons (+18% i forhold til rådgivning for 2018). MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	105.793 tons i Nordsøen, og Skagerrak/Kattegat og 10.215 tons i område 6 mv.	9 % i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat

	ICES' rådgivning	TAC i 2018	DK andel af EU's kvote
Hvilling i Nordsøen og østlige engelske kanal	Fangstrådgivning 24.195 tons (-8% i forhold til rådgivning for 2018). MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være lidt over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	22.057 tons i Nordsøen	13 %
Hvilling i Skagerrak / Kattegat	Fangstrådgivning 400 tons. Databegrænset bestand. ICES vurderede i 2017, at der ikke er tilstrækkelig information til at bestemme bestandens tilstand og rådgiver derfor ud fra forsigtighedsprincippet med en rådgivning om -20% i 2018 og 2019 i forhold til 2016-2017-rådgivningen	1.050 tons	90 %
Rødspætte i Nordsøen og Skagerrak	Fangstrådgivning 139.052 tons (-2% i forhold til rådgivning for 2018). MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over langt MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring (lidt under) Fmsy.	112.643 tons i Nordsøen, 15.343 tons i Skagerrak	20 % i Nordsøen og 79 % i Skagerrak
Rejer i Skagerrak og Norske Rende	Fangstrådgivning 4.608 tons for de to første kvartaler af 2019. Gydebiomassen (SSB) vurderes at ligge lige under MSY-niveau, Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	6.230 i Skagerrak og 334 i Norske Rende.	65 % i Skagerrak
Sild i Nordsøen (NSAS)	Fangstrådgivning 291.040 tons (-41% i forhold til rådgivning for 2018) / Bifangst: 20.532 tons (+169% i forhold til 2018). MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	600.588 tons (konsum), 9.669 tons (bifangst)	Variabel andel af konsumkvoten og 96 % af bifangstkvoten
Sild i Skagerrak / Kattegat	Fangstrådgivning på 0 tons for Østersøbestanden (-100%) og 291.040 tons for Nordsøbestanden (-41%). MSY rådgivning. ICES rådgiver separat for Nordsøbestanden (NSAS) og Østersøbestanden (WBSS) (MSY-tilgang). Baseret på den af EU og Norge aftalte model beregnes konsum-TAC med en fast andel af hhv. NSAS og WBSS. Bifangstkvoten fastsættes ad hoc af EU og Norge.	48.427 tons (konsum), 6.659 tons (bifangst)	48 % af konsumkvoten og 85 % af bifangstkvoten
Brisling i Skagerrak / Kattegat	7.506 tons for perioden 1. juli 2018 til 30. juni 2019 (+20% i forhold til rådgivning for 2018). Databegrænset bestand. ICES vurderer bestanden ud fra et fald i fangstrater fra videnskabelige togter. Rådgivningen anvender ICES metoder for databegrænsede bestande.	26.624 tons	72 %

Makrel

Kyststatsforhandlingerne om kvotefastsættelse og -fordeling for fiskeriet efter makrel i 2019 blev afsluttet den 29. november 2018. Parterne i den nuværende aftale om fordelingen af makrelkvoten EU, Norge og Færøerne blev enige om en forlængelse af den nuværende fordeling i 2 år med mulighed for forlængelse og om en reduktion af kvoten på 20 %, dvs. en TAC på 653.438 tons, heraf 322.077 tons til EU. Inden for denne TAC er også afsat en reserve på 15,6% til andre parter, dvs. Island, Grønland og Rusland i lighed med den 5-årige trepartsaftale mellem EU, Norge og Færøerne for 2014-2018.

Blåhvilling

Kyststaterne EU, Norge, Island og Færøerne afholdt i oktober 2018 forhandlingsmøde om en TAC for blåhvilling og fordelingen af denne for 2019. Parterne enedes om fastlæggelsen af en TAC på 1.143.629 tons i henhold til forvaltningsstrategien, svarende til en nedgang på 18% i forhold til den TAC for 2018. Parterne indgik ikke aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2019.

Atlanto-skandisk sild

Kyststaterne EU, Norge, Island, Færøerne og Rusland afholdt i oktober-november 2018 forhandlingsmøde om en TAC for atlanto-skandisk sild og fordelingen af denne for 2019. ICES har rådgivet om en TAC for 2019 på 588.562 tons baseret på forvaltningsplanen, svarende til en stigning på 30% i forhold til TAC for 2018. Parterne indgik ikke en aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2018.

EU-bestande

Oversigt over den biologiske rådgivning og Kommissionens forslag om TAC for EU's autonome bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2019 samt TAC i 2018 og den danske kvoteandel:

<i>Art</i>	<i>Rådgivning</i>	<i>TAC i 2018 i tons</i>	<i>Kommis- sionens TAC forslag for 2019 i tons</i>	<i>DK andel af EU's kvote</i>
<i>Torsk i Kattegat</i>	Fangstrådgivning 494 (-36% i forhold til rådgivning for 2018). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i	630 tons	476 tons (-24%)	62 %

Art	Rådgivning	TAC i 2018 i tons	Kommis- sionens TAC forslag for 2019 i tons	DK andel af EU's kvote
	gydebiomassen, der viser en stærk stigning i bestanden. Der rådgives ud fra forsigtighedsprincippet om en reduktion på 36 % i forhold til det seneste års fangstrådgivning (2018).			
Tobis i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	<u>Rådgivning foreligger februar 2019</u> TAC søges fastsat i forlængelse af modtagelse af den biologiske rådgivning med henblik på start af fiskeri efter tobis i april måned.	207.650 tons	Fremsættes først i marts 2019 med udgangspunkt i rådgivning fra februar.	94 %
Tunge i Skagerrak/ Kattegat/ Østersøen	<u>Fangstrådgivning (Fmsy) 502 tons (+11% i forhold til rådgivning for 2018).</u> MSY rådgivning med en intervalrådgivning mellem 422 og 562 tons. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være lige over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt over Fmsy.	448 tons	502 tons (+12%)	84 %
Tunge i Nordsøen	<u>Fangstrådgivning (Fmsy) 12.801 tons (-19% i forhold til rådgivning for 2018).</u> MSY rådgivning med en intervalrådgivning mellem 7.451 og 21.644 tons. ICES rådgiver ifølge EU-forvaltningsplanen. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt over Fmsy.	15.694 tons	12.247 tons (22%)	4 %
Sperling i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	<u>135.459 tons.</u> MSY rådgivning. ICES rådgiver om hele Nordsøen og Skagerrak-Kattegat for perioden november 2018 til oktober 2019.	85.265 tons (EU-TAC)	Afventer forhandlinger med Norge, idet mængder kan indgå i udveksling af fisk mellem EU og Norge.	99,9 %
Brisling i den engelske kanal	<u>Fangstrådgivning 2.354 tons (-20% i forhold til rådgivning for 2018).</u> ICES rådgiver ud fra en forsigtighedstilgang om en reduktion baseret på tendens i bestandsudvikling.	3.296 tons	2.637 tons (-20%)	33 %
Kulmule i Skagerrak/ Kattegat/ Østersøen	<u>Fangstrådgivning 142.240 tons (+30% i forhold til rådgivning for</u>	3.136 tons	4.286 tons (+37%)	92 %

<i>Art</i>	<i>Rådgivning</i>	<i>TAC i 2018 i tons</i>	<i>Kommis sionens TAC forslag for 2019 i tons</i>	<i>DK andel af EU's kvote</i>
	<u>2018) for den samlede nordlige bestand.</u> MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY. Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring (lidt under) Fmsy.			
<i>Kulmule i Nordsøen</i>	<u>Fangstrådgivning 142.240 tons (+30% i forhold til rådgivning for 2018) for den samlede nordlige bestand.</u> MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring (lidt under) Fmsy	3.653 tons	4.994 tons (+37%)	58 %
<i>Jomfruhummer i EU-farvande i Nordsøen</i>	<u>Ingen samlet F-værdi for hele Nordsøen.</u> ICES rådgiver efter MSY-tilgangen/forsigtighedsprincippet. ICES vurderer bestanden og fiskeritrykket for jomfruhummer i Nordsøen for en række separate delområder i EU-farvande. TAC fastsættes dog for hele området samlet.	24.518 tons	22.854 tons (-7%)	5 %
<i>Jomfruhummer i Skagerrak/ Kattegat</i>	<u>Fangstrådgivning 21.639 tons +74% i forhold til rådgivning for 2018.</u> MSY rådgivning med en interval-rådgivning mellem 15.339 og 21.639 tons. Fiskeridødelighed angives som fangstrater. Fangstrate under Fmsy.	11.738 tons	19.424 tons (+65 %)	73 %
<i>Rødspætte i Kattegat, Sundet og Bælthavet</i>	<u>Fangstrådgivning 15.237 tons (+182% i forhold til rådgivning for 2018).</u> MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være langt over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy. Inkluderer en andel i Sundet og Bælterne (subdivision 22-23).	1.483 tons i Kattegat	2.941 tons (98%)	89 %
<i>Lange i Nordsøen</i>	<u>Fangstrådgivning 17.695 tons.</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder. Rådgivningen dækker 2018 og 2019.	3.843 tons i Nordsøen	3.738 tons (-3%)	10 %

<i>Art</i>	<i>Rådgivning</i>	<i>TAC i 2018 i tons</i>	<i>Kommis sionens TAC forslag for 2019 i tons</i>	<i>DK andel af EU's kvote</i>
<i>Lange i Skagerrak/ Kattegat/ Østersøen</i>	<u>Fangstrådgivning 17.695 tons.</u> Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder. Rådgivningen dækker 2018 og 2019.	87 tons	87 tons (Omfattet af erklæring om uændret TAC)	56 %
<i>Hestemakrel i Nordøen og Kanalen</i>	<u>Fangstrådgivning 17.517 tons.</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. Rådgivningen dækker 2018 og 2019.	15.179 tons	15.179 tons	48 %
<i>Hestemakrel i de vestlige områder</i>	<u>Fangstrådgivning 145.237 tons (+24%).</u> MSY rådgivning. Rådgivningen dækker et større område end TAC. Udsmid vurderes at være ubetydelig.	101.070 tons	119.118 tons (+18%)	9 %
<i>Havgalt i det nordøstlige Atlanterhav</i>	<u>Fangstrådgivning 21.830 tons.</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. Rådgivningen gælder for 2018 og 2019.	20.830 tons	20.380 tons	25 %

Forslaget regulerer ligeledes TAC'er for en række fladfiskeerter i Nordøen, herunder rødtunge/skærising og pighvar/slethvar.

Dertil kommer, at Kommissionen – som i tidligere år – foreslår forbud mod fiskeri efter visse sårbare arter. Disse arter må, når de fanges utilsigtet, ikke skades og skal straks genudsættes.

Kommissionen har i et supplerende non paper den 29. november 2018 foreslået en fortløbende tre-måneders lukkeperiode for fangster af europæisk ål i EU-farvande i hele ICES-området, dvs. også Østersøen. Medlemsstaterne vælger selv perioden mellem 1. september 2019 og 31. januar 2020. I forslaget inkluderes alle fangster af ål i både det rekreative fiskeri, fiskeri i ferskvand og vand i "overgange" som f.eks. laguner og flodmundinger samt glasål i lukkeperioden. For Middelhavet, hvor

reglerne bygger på en aftale i den regionale fiskeriforvaltningsorganisation (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) vælger den enkelte medlemsstat den fortløbende tre-måneders periode over hele 2019, idet der i valget skal tages hensyn til bevarelsesmålene i EU's åleforordning fra 2007, gældende nationale forvaltningsplaner og de tidsmæssige migrationsmønstre for ål i de berørte medlemsstater. (Til sammenligning gælder den tre-måneders lukkeperiode i 2018 alene erhvervsmæssigt fiskeri efter europæisk ål i marine farvande, og glasålfiskeri er undtaget ligesom fiskeri efter ål i Middelhavet er undtaget.)

Andre bestemmelser

År-til-år fleksibilitet

Forslaget indeholder endvidere regler for år-til-år fleksibilitet. Det fremgår heraf, at de hidtidige regler om år-til-år fleksibilitet jf. rådsforordning 847/96 kun anvendes, når medlemsstaterne ikke anvender den mulighed for år-til-år fleksibilitet, som fremgår af den nye grundforordning. Grundforordningens bestemmelser om år-til-år fleksibilitet, kan alene anvendes for bestande omfattet af landingsforpligtelsen.

9 % artsfleksibilitet

Af grundforordningens artikel 15, stk. 8 fremgår, at fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ud over de tilladte kvoter for disse arter, eller hvor medlemslande ikke har kvoter, kan afskrives på kvoterne for målarter, forudsat at de ikke overstiger kvoten for målarter med mere end 9 %. Dette forudsætter dog at ikke-målarterne er inden for sikre biologiske grænser. Kommissionen har i forslaget – som i 2018 – anført, for hvilke bestande denne bestemmelse kan finde anvendelse.

Fodnoter

Den hidtidige bestemmelse om mulighed for afskrivning af naturligt associerede bifangster på hovedarten i visse pelagiske fiskerier og industrifiskerier videreføres som i 2018. Bifangster, som fratrækkes i kvoten i henhold til fodnoten og bifangster af arter, der fratrækkes kvoten i henhold til ovenfor anførte 9 %'s artsfleksibilitet må tilsammen ikke overstige 9 % af kvoten.

Havbars i det nordøstlige Atlanterhav

I lighed med sidste år foreslås restriktioner for fiskeri efter havbars, herunder rekreativt fiskeri efter denne bestand i flere havområder blandt andet i Nordsøen syd for Hanstholm (område IVb).

For det rekreative fiskeri foreslås der således et fangstbegrænsning på én havbars pr. dag fra 1. april til 31. oktober 2019 og kun ”catch and release” uden for dette tidsrum i 2019.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget.

Fastsættelse af fiskerimuligheder har på kort sigt erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der er både stigende og faldende TAC'er af relevans for dansk fiskeri i forslaget. Forslaget i sin oprindelige form indeholder som nævnt meget få konkrete forslag til TAC for 2019 for bestande af interesse for Danmark. En stor del af TAC for disse bestande fastsættes som nævnt i forhandlinger med tredjelande, hvor forslag til TAC'er ikke er inkluderet. De vigtigste og mest økonomisk betydende bestande for dansk fiskeri er således afhængige af disse forhandlinger med tredjelande. Konsekvenserne for bruttoindtjeningen vil derudover også afhænge af blandt andet udviklingen i afsætningspriserne samt omkostninger, herunder brændstof, og af fiskerimønstre. Fiskerimulighedernes størrelse har selvsagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien.

Særligt i forhold til forbuddet for det erhvervsmæssige fiskeri efter ål kan det anføres, at der er ca. 247 danske ålebedrifter, som udøver fiskeri efter ål i saltvand. Værdien af de årlige landinger af ål for disse bedrifter ligger mellem ca. 72 kr. og ca. 1,8 mio. kr. (2017-tal). 48 af disse bedrifter havde landinger for en årlig værdi over 100.000 kr., 80 bedrifter mellem 20.000 og 99.999 kr., mens 119 bedrifter havde landinger for en årlig værdi under 20.000 kr. I alt blev der i 2017 landet 240 tons ål fra erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand fra danske farvande til en samlet værdi af ca. 21,5 mio. kr. I ferskvand er der ca. 25 erhvervsmæssige ålebedrifter. De samlede landinger fra ferskvand var i 2017 ca. 16 tons, hvilket svarer til en værdi på under 1,5 mio. kr. Heri indgår også lodsejere, der har særlige tilladelser til omsætning af fiske i henhold til fiskeriloven. Det er ikke muligt præcist at vurdere, hvor stor en del af de samlede ålelandinger, der vil blive berørt

af en lukkeperiode, som den der er foreslået. Det bemærkes dog at en væsentlig del af ålefiskeriet finder sted i efterårsperioden.

8. Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) og § 7-udvalget (rekreativt fiskeri) er blevet hørt.

Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO) hilser grundlæggende Kommissionens forslag velkomment og bemærker, at det, baseret på ICES' rådgivning, igen viser sig, at udviklingen i Nordsøen og Skagerrak for bestanden generelt er positiv, hvilket svarer til det indtryk danske fiskere generelt har af bestandenes udvikling i Kattegat, Skagerrak og Nordsøen. Denne udvikling hænger ifølge DFPO bl.a. sammen med reduktionerne i fiskeriets påvirkning af bestandene (fiskeridødeligheden) over de seneste 15 år og bør efterhånden sætte en stopper for retorikken om overfiskning m.m.

DFPO påpeger, at det nødvendigt at nævne en række forhold, som skal indtænkes i fastlæggelse af fiskerimulighederne fremadrettet. DFPO nævner først og fremmest indførelsen af landingsforpligtelsen for alle kvoterede arter i 2019 og i den sammenhæng håndtering af potentielle choke species. Man bør ifølge DFPO i den sammenhæng se på mulighederne for at reducere antallet af arter, der er reguleret af TAC'er. Dertil kommer hele problematikken vedr. kvote top-down, hvor de overordnede kvoteniveauer skal fratrækkes en række undtagelser (høj-overlevelse, deminimis etc). Beregningsgrundlaget er ikke endeligt på plads, hvorfor det på nuværende tidspunkt kan være meget vanskeligt at danne sig et overblik over de reelle fangstmuligheder. DFPO finder også, at en stabilitetsmekanisme mht. udsving i kvoterne bør gælde for alle arter – uanset om arten er omfattet af en eller anden form for forvaltningsplan eller ej. Dertil kommer målsætningen om at fiske efter FMSY, som er et centralt element i den fælles fiskeripolitik. Spørgsmålet er dog efter DFPO's opfattelse, om FMSY giver mening og kan defineres for alle kvoterede arter, og om man arbejder med den rette forståelse af FMSY, for eksempel i forhold til et blandet, demersalt fiskeri.

DFPO forholder sig kritisk til den biologiske rådgivning i forhold til flere konkrete bestande – ikke mindst i forhold til de antagelser og principper, der ligger til grund for rådgivningen. Eksempelvis er det et generelt problem, at ICES for de såkaldte databegrænsede bestande rådgiver i forhold til gennemsnittet af de registrerede fangster og ikke i forhold til den vedtagne TAC (gældende politik på området). Generelt anbefaler DFPO, at TAC'er ikke skal ændres igen og igen fra år til år, så længe fiskeridødeligheden ligger i den centrale del af intervallet (og rådgivningen kun anbefaler små og ubetydelige ændringer) – medmindre helt særlige

forhold taler herfor. DFPO finder, at alene den usikkerhed, som der er forbundet med bestandsvurderingen gør, at det ikke giver mening år efter år at foretage små og ubetydelige justeringer i TAC'er. Det må samtidig ifølge DFPO være et grundlæggende princip, at år-til-år fleksibilitet gælder for alle arter, som er omfattet af landingspligt.

For de enkelte bestande fremhæver DFPO følgende:

For så vidt angår *torsk i Nordsøen og Skagerrak* anbefaler DFPO, at TAC fastsættelsen sker i overensstemmelse med den forvaltningsstrategi, der er aftalt mellem EU og Norge. Det er også vigtigt, at år-til-år fleksibiliteten opretholdes, på trods af at ICES mener, at bestanden er mindre end MSY Btrigger.

Med hensyn til *torsk i Kattegat* anbefaler DFPO en uændret TAC i forhold til 2018. DFPO bekymret for, at TAC for torsk i Kattegat bliver en alvorlig hindring for fiskeriet. DFPO er fortsat ikke overbevist om, at den af ICES opgjorte discardmængde fuldt ud afspejler fangstmulighederne og fiskeriet.

DFPO anbefaler for *jomfruhummer i Skagerrak og Kattegat* en stigning i TAC, der er mindre end det, som ICES har anbefalet, idet det vil være i bedre overensstemmelse med de realiserede fangstrater.

For *rødspætte i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat* anbefaler DFPO en uændret TAC i forhold til 2018, idet det vil være i bedre overensstemmelse med de realiserede fangstrater, end ICES rådgivning.

I forhold til *hvilling i Skagerrak og Kattegat* anbefaler DFPO, at kvotereguleringen afskaffes, for at undgå, at hvilling bliver en choke-species. DFPO har svært ved at se den saglige i ICES's argumentation for at opretholde en TAC for denne bestand.

DFPO bemærker i forhold til kvoter for dybhavsarter og semi-dybhavsarter som *lange, brosme og byrkelange*, at de optræder som uundgåelige bifangster i fiskeriet, og at de for *Nordsøen og Skagerrak* er fastlagt på relativt lave kvoteniveauer. Dette betyder ifølge DFPO, at disse forhold gør disse arter til potentielle choke species ved indførelse af landingspligt. Man bør derfor enten hæve disse TAC'er, så de ikke skaber choke species problematikken, fjerne TAC'erne eller finde en alternativ måde at regulere disse fangster på, for eksempel gennem bifangstbestemmelser.

DFPO anbefaler i relation til *fodnoter for afskrivning af bifangster i industrifiskeriet og det pelagiske fiskeri*, at de nuværende fodnoter til afskrivning af bifangster i industrifiskeriet videreføres og udbredes til yderligere arter også i det pelagiske fiskeri, hvilket vil kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig kvoteforvaltning.

Med hensyn til *loftet for bifangster af sild i Nordsøen* anbefaler DFPO, at mængden skal fastsættes på baggrund af den biologiske rådgivning. For *Skagerrak og Kattegat*, anbefaler DFPO, at bifangstlofterne fastsættes på samme niveau som for 2018. Forvaltningsplanen for sild tager ikke hensyn til industrifiskeriet og effekten af industrifiskeriet er ifølge DFPO tilsyneladende stærkt begrænset i forhold til konsumfiskeriet. DFPO nævner, at forvaltningsplanen skal ændres, så bifangstlofterne ikke går mod 0 og have ro så vi kan få en langsigtet bæredygtig forvaltning på plads for industrifiskeriet. DFPO understreger kraftigt, at det er helt nødvendigt, at der findes acceptable løsninger i forhold til sildebifangster.

Det skal efter DFPO's opfattelse være muligt at gennemføre pilotprojekter med fokus på at reducere/undgå bifangster af *pighaj*, registrere fangster og mod at fiskeriet får lov at lande en begrænset mængde af døde pighajer.

Med hensyn til *ål* er DFPO meget bekymret over den måde, som fiskeriet efter ål blev behandlet på ved Rådsmødet i december 2018. Dels finder foreningen, at proceduren i forhold til vedtagelsen var mere end almindeligt ugennemskuelig, og dels blev beslutningerne truffet på et meget tvivlsomt grundlag. Hertil kommer, at de tiltag, der blev besluttet på beskæmmende måde undlod at tage fat om nældens rod (fiskeriet efter glasål), ligesom fiskeri i ferskvand og i hele Middelhavsområdet gik fri. De fiskerier, der må holde for, er langt hen ad vejen de samme, som allerede har tilpasset sig vedtagelserne i åleplanerne. DFPO bemærker, at det ikke er fiskeriet efter blankål i de marine områder, der er den afgørende faktor for ålens tilbagegang. Der skal ses på hele ålens livsforløb og det skal sikres, at der skabes muligheder for ålens vandringer opstrøms. Kraftværkerne, hvor mange tusinde ål går til grunde i turbinerne, skal bære deres del af byrden og der skal etableres vådområder hvor ålene kan vokse op. De voksende bestande af skarver, hejrer og andre fiskeædende fugle, skal der også ses på. Hertil kommer, at Danmark til fulde har leveret på de aftaler, der er indgået for at reducere fiskeriet efter ål. I den videnskabelige rapport fra ICES om situationen for ål anerkendes det da også, at netop fiskeriet i Danmark, Sverige og det nordlige Tyskland lever langt bedre op til aftalerne, end det er tilfældet i resten af Europa. Denne indsats bør ifølge DFPO anerkendes. I Danmark er fangsten af ål reduceret fra omkring 550 tons per år i årene 2004-2007 til 257 tons i 2017. Denne

reduktion på godt 53% er sket på bekostning af mange små kystnære bedrifter. Et totalt forbud mod fiskeri efter ål vil betyde den endelige afslutning på bundgarnsfiskeriet. Dette er en fiskeriform der har været drevet langs Danmarks kyst i mere end hundrede år og er en del af den danske kultur. Allerede med vedtagelsen af forbuddet mod ålefiskeri fra november 2018 til og med januar 2019 har den største bedrift drejet nøglen om. Det er af afgørende betydning, at den aftale, der blev indgået sidste år, bliver lavet om, inden bundgarnssæsonen for ål starter igen i august. DFPO ser et fortsat fiskeri efter ål, med de tilhørende udsætninger, som et bidrag til ålens fortsatte eksistens. DFPO understreger, at der bør være ensartede betingelser i EU for tilrettelæggelse af en lukkeperiode.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) bemærker, at forvaltningsplanerne, som er en af grundstenene i en bæredygtig forvaltning af fiskebestande, er designet til at sikre højest muligt bæredygtigt udbytte af ressourcen og så de effektivt og hurtigt kan reagere på ændringer i naturen og i den videnskabelige rådgivning. I 2016 beregnede ICES nye Fmsy-værdier til *forvaltningsplanen for nordsøsilde*, men de nye værdier kunne ikke umiddelbart indarbejdes i planen med betydelige negative konsekvenser for rådgivning og forvaltning til følge. Den videnskabelige rådgivning og forvaltningen af bestande er derfor ude af trit med hinanden. Igen for 2019 har ICES som følge af en forældet forvaltningsplan rådgivet med udgangspunkt i værdier som ICES selv har erklæret uegnede til MSY-baseret og bæredygtig forvaltning. Det er derfor nødvendigt at forvaltningsplanen for nordsøsilde revideres hurtigst muligt.

DPPO bemærker generelt vedrørende *sildebifangstkvoterne* over en længere periode er blevet reduceret og nu er på et niveau, hvor risikoen for lukning af industrifiskerierne er reel. DPPO appellerer til, at der vises rettidig omhu, når det gælder forvaltningen af industrifiskeriet, og at både stakeholders og forvaltere derfor overvejer andre løsningmuligheder end de metoder, der i dag frygtes at være utilstrækkelige. Konkret anbefaler DPPO tre initiativer for at sikre, at de juvenile nordsøsilde, der er til rådighed for at understøtte industrifiskerierne, bruges optimalt: At prioriteringen for de tilgængelige juvenile nordsøsilde formuleres, og at der indføres fleksibilitet for sildebifangstkvoten imellem Skagerrak/Kattegat og Nordsøen, tilsvarende den fleksibilitet, der allerede gælder for konsumsildeknoten i 3a; At bifangstkvoten uddeles på fartøjsniveau, således at der skabes direkte incitamenter til at begrænse sildebifangster i fiskerierne efter brisling og sperling; At der udvikles et nationalt forvaltningsregime, der bringer den såkaldte 9% regel i anvendelse når det gælder sildebifangster i industrifiskeriet, og at det på den måde sikres at industrifiskeriet ikke stoppes i utide. DPPO støtter generelt DFPO's

bemærkning om, at det er helt nødvendigt, at der findes acceptable løsninger i forhold til sildebifangster.

DPPO påpeger, at med indførelsen af *landingsforpligtigheden i det pelagiske fiskeri og i industrifiskeriet* er det en væsentlig udfordring for fiskerne at håndtere uundgåelige bifangster. DPPO anbefaler, at man for 2019 udvider de eksisterende muligheder for at afskrive bifangster på hovedarten ("fodnotemodellen") til også at omfatte uundgåelige bifangster af bl.a. makrel og mørksej i sildefiskeriet og sild i makrelfiskeriet og på den måde, balanceret, løser en række eksisterende og potentielle udfordringer i tråd med formålet med reformen af EU's fiskeripolitik. Muligheden for at anvende 9% reglen til at dække uundgåelige bifangster af demersale arter i det pelagiske fiskeri må ifølge DPPO reserveres, dette forhold skærpes af landingsforpligtelsen for alle kvoterede demersale arter træder i kraft 1. januar 2019 og de ændrede bestemmelser i den nationale fiskeriregulering vedr. krydsreglen. Tilsvarende bør det i forhandlingerne sikres, at der ikke reserveres mængder til discard/de minimis for bifangster af pelagiske arter i de demersale fiskerier uden at pelagiske fiskere kompenseres med en udlignende kvote "top-up". En situation, hvor fiskerimulighederne reduceres på grund af landingsforpligtelsen, vil efter DPPO's opfattelse være i strid med grundelementerne i den fælles fiskeripolitik. DPPO finder, at 9% reglen også i disse tilfælde kan anvendes, og skabe incitament til at minimere bifangster og reducere udsmid.

I relation til *fiskeriaftalerne med Norge hhv. Færøerne* er det DPPO's grundholdning, at udvekslingen af fiskerimuligheder skal være både balanceret og proportional. Pelagiske fiskerimuligheder i EU-farvand som tilbydes Norge må og skal i størst muligt omfang modsvares af pelagiske fiskerimuligheder til EU i norsk og færøsk farvand. I udvekslingen skal den relative stabilitet i størst mulige omfang respekteres. Set i lyset af de foreliggende videnskabelige rådgivninger for makrel, nordsøild, lodde og blåhvilling har danske pelagiske fiskere udsigt til en meget betydelig reduktion i de samlede fiskerimuligheder i 2019. For at sikre proportionalitet og værne om den relative stabilitet i EU bør udviklingen i balancen og dermed EU's "køb" af torsk i Barentshavet afspejle den negative udvikling i den valuta, man traditionelt anvender i balancen. DPPO anbefaler ud fra ovenstående princip en reduktion på min. 20% i køb af torsk. For blåhvilling anbefaler DPPO, at den sydlige komponent af EU's kvote bør anvendes proportionalt med den nordlige i udvekslingen af fiskerimuligheder med Norge og Færøerne. Foreningen bemærker, at det er en besynderlighed, at de lande, som får mest ud af de bilaterale balancer, er de der bidrager mindst.

Særligt om fiskeriaftalen med Færøerne bemærker DPPO, at aftalen tidligere har været i balance, men at der i de seneste år er sket et skred i balancen. Danske pelagiske fiskere betalte i 2018 for, at fiskere fra UK mv. kunne fange hvidfisk i færøsk farvand. DPPO mener, at den oprindelige balance bør genetableres eller hele aftalen genevalueres.

DPPO nævner, at den femårige makrelaftale imellem EU, Norge og Færøerne, som udløber med udgangen af 2018 ikke indeholder bestemmelser vedrørende adgang for færøske fartøjer i EU- farvand, og der findes ikke en skriftlig aftale om en sådan kobling imellem adgang og kvotefordeling. En revision af adgangsbestemmelserne for makrel bør efter DPPO's opfattelse indgå i drøftelserne imellem Færøerne og EU.

Om *fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland* bemærker DPPO, at aftalen bl.a. indeholder muligheden for, at EU tildeles lodde i sommerfiskeriet i grønlandsk farvand. De seneste år har islandske biologer og islandske prioriteter domineret den videnskabelige rådgivning for lodde. En væsentlig del af rådgivningen foretages uafhængigt af ICES-systemet og flere gange er principperne for kvotefastsættelse blevet ændret uden forudgående drøftelser med bl.a. EU. De senere år har aftalen været værdiløs for danske fiskere, idet der ikke har været tilbudt kvote i sommerhalvåret. EU-Grønlandsaftalen er omkostningstung for EU, og det må ifølge DPPO være et krav, at Grønland giver fiskebare ressourcer til rådighed for EU's fiskere i bytte for det faste økonomiske bidrag. Hvis man fra grønlandsk side ikke selvstændigt kan fastsætte kvoter for lodde i egne farvande, så må man tilbyde alternative pelagiske arter i kompensation. Det kunne være for eksempel være makrel. DPPO mener, at Danmark bør arbejde ihærdigt for dette.

For konsumbestanden af *sild i Nordsøen* (A-flåden) anbefaler DPPO, at man opdeler den foreslåede reduktion på 52 % i overensstemmelse med MSY-tilgangen i to lige store trin i 2019 og 2020. Dette medfører en reduktion på næsten 26 % i 2019 og en TAC i 2019 for A-flåden på 445.814 tons i 2019.

For *bifangstkvoten for sild i Nordsøen* (B-flåden) anbefaler DPPO, at man for 2019 anvender principperne i den foreslåede forvaltningsplan for nordsøsild og fastholder forvaltningsplanens retningslinje om, at fiskeridødeligheden for juvenile sild ikke må overstige 0.05 skal overholdes.

For konsumbestanden af *sild i Skagerrak/Kattegat* (C-flåden) anbefaler DPPO, at man følger TAC fastsætningsproceduren for område 3a, som blev aftalt mellem EU og Norge i 2014, hvilket indebærer en TAC på 36.267 tons i 2019.

For *bifangstkvoten for sild i Skagerrak/Kattegat* (D-flåden) anbefaler DPPO, at man følger det gældende beregningsgrundlag. Derudover foreslår DPPO at der indføres fleksibilitet (for eksempel 50%) for bifangstkvoten mellem 3a og Nordsøen i overensstemmelse med principperne for konsumsild og med seneste ICES rådgivning vedr. brisling, jf. ovenfor om sildebifangstkvoterne generelt. Anvendelse af bifangstsildene i Nordsøen vil kunne understøtte et betydeligt større og mere lønsomt fiskeri på brisling og sperling end det nuværende meget begrænsede fiskeri i Skagerrak/Kattegat.

For *sperling* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse ICES rådgivning på 135.459 tons. DPPO anbefaler samtidig, at arbejdet med en forvaltningsplan videreføres, og at EU har som målsætning, at EU er berettiget til 75% af ICES rådgivningen. DPPO støtter arbejdet med en forvaltningsplan for sperling.

For *vestlig hestemakrel* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse med ICES rådgivning om at følge ICES Fmsy approach til 145.237 tons. DPPO understreger, at bestandsvurderingen opfattes som meget usikker, og derfor bør der være et vist fokus på at begrænse TAC-udsving i årene fremover. DPPO anbefaler desuden, at der fra forskningsmæssig side både fokuseres på at forbedre bestandsvurderingen samt at få en bedre forståelse af bestandsafgrænsningen, specielt i relation til hestemakrel i Nordsøen.

For *hestemakrel i Nordsøen* bemærker DPPO, at ICES i sin kvoterådgivning for 2018 og 2019 forsøger sig, i stil med 2017, med en rådgivning, der indeholder mulige bifangster i det demersale franske fiskeri. Det skaber et uklart billede af de faktiske fangstanbefalinger og fordelingen af disse. DPPO anbefaler en TAC for 2019 på 17.517 tons.

For *hangalt* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse ICES rådgivning for begge årene 2018 og 2019 på 21.830 tons per år.

Marine Ingredients Denmark (MID) støtter DFPO's og DPPO's bemærkning i relation til sildebifangster om, at det er helt nødvendigt, at der findes acceptable løsninger i forhold til sildebifangster.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DSF) finder, at forslaget om regulering af det rekreative fiskeri efter havbars er ubalanceret i forhold til det erhvervsmæssige fiskeri for 2019. DSF foreslår alternativt i forhold til det rekreative fiskeri i perioden april-oktober (begge måneder inklusive) en daglig fangstbegrænsning for det rekreative fiskeri på 3 havbars per dag per fisker. Resten af året skal havbars genudsættes.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et samlet kompromisforslag kan vedtages.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Som generelt princip kan regeringen støtte, at kvoterne for 2018 fastsættes på grundlag af videnskabelig rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik samt fastsatte forvaltningsplaner og -strategier.

Regeringen lægger vægt på, at der bliver adgang til fiskeri i norsk zone fra 1. januar 2019.

Regeringen anerkender ålebestandens dårlige tilstand. Regeringen støtter, at der med Kommissionens forslag for 2019 er lagt op til en bredere og mere harmoniseret tilgang end i 2018, men finder imidlertid fortsat, at en tre-måneders lukkeperiode som den foreslåede for ICES-områder ikke er en optimal løsning. Regeringen finder, at der i alle dele af EU bør være mere fleksibilitet i valg af forvaltningstiltag for den enkelte medlemsstat, og en løsning bør tage højde for de indsatser, som allerede er gennemført.

Regeringen arbejder på grundlag af EU's flerårige plan for en mindre reduktion i TAC for torsk i Nordsøen og Skagerrak, end der umiddelbart er lagt op til, idet der bør tages højde for indførelsen af landingsforpligtelsen.

Regeringen støtter, at TAC for torsk i Kattegat med udgangspunkt i den biologiske rådgivning fortsat fastsættes som en bifangstkvote. Af hensyn til indførelsen af landingsforpligtelsen for denne bestand arbejder regeringen for, at TAC reduceres mindre end foreslået af Kommissionen.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at der findes praktiske løsninger til håndteringen af særlige udfordringer i lyset af landingsforpligtelsen. Det gælder særligt i forhold til bifangster, som er begrænsende for andet fiskeri ("choke-species"), hvor der må findes løsninger, der tager højde for opretholdelse af relativ stabilitet.

Regeringen finder i den sammenhæng, at der må findes en løsning for lange i Skagerrak-Kattegat, der imødegår at lange kommer til at blive en ”choke-species” i andre fiskerier. Lange indgår som uundgåelige bifangster i både det blandede fiskeri i Skagerrak og i jomfruhummerfiskeriet i Kattegat. Den nuværende TAC har siden 2014 har været fastsat uændret, og er så lav, at man i de senere år har lukket for landinger af lange allerede i sensommeren. Lange i Skagerrak-Kattegat er en del af den samlede bestand i Nordsøen, som er vokset markant i en længere årrække.

Regeringen finder, at for bestande, hvor der mangler en videnskabelig rådgivning eller er manglende/begrænsede bestandsoplysninger, må TAC fastsættes under hensyn til forsigtighedsprincippet og ud fra en konkret vurdering, der inddrager øvrige relevante informationer med udgangspunkt i ICES rådgivning. Dette er især relevant for arter, der primært er bifangster i andre fiskerier og for arter med meget små TAC'er, og skal ses i sammenhæng med indførelse af landingsforpligtelsen i 2019.

Regeringen finder det vigtigt, at fiskerier efter tobis, sperling og brisling kan opretholdes, og at det derfor er vigtigt, at der også fastsættes passende bifangstmuligheder for sild.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.